

A külfölddel való fizetési forgalom ellenőrzése és szabályozása tárgyában kibocsájtott 4490/1935. M. E. számú rendelet kiegészítéséről szóló 1935. évi június hó 2. napján életbelépett 6700/1935. M. E. számú rendelet. (B. K. 147. sz.)

A rendelet felhatalmazza a Magyar Nemzeti Bankot, hogy a 4490/1935. M. E. számú rendeletben meghatározott ellenőrző lap kitöltésének és átadásának kötelessége alól felmentést adjon és a felmentés eseteit és feltételeit a Budapesti Közlönyben, előre közzétett hirdetményben időnként meghatározza.

A magyar tengeri kereskedelmi hajók személyzetének balesetbiztosításáról szóló 1935 július hó 1. napján életbelépett 39.501/1935. K. M. számú rendelet (B. K. 146. sz.)

A magyar tengeri kereskedelmi hajó tulajdonosa köteles a hajószemélyzet minden tagját szolgálata tartamára bármilyen balesetből származó rokkantság esetére a hajószemélyzeti tag, halálesetére pedig a magyar magánjog szabályai értelmében törvényes öröklésre jogosított hozzátartozói javára akár belföldi, akár külföldi biztosító vállalatnál saját költségén biztosítani. A biztosítási összegre nézve az 1934. évi XIX. t.-c. 53. §-ának utolsó előtti bekezdése irányadó. A magyar tengerészeti hivatal e kötelezettség teljesítését ellenőrzi. A kereskedelemügyi miniszter követelheti a hajótulajdonostól, hogy a biztosított érdekében a szerződést megfelelően módosítsa, kiegészítse, vagy megfelelő biztosítási szerződést kössön.

A vitézi telek felszerelésére vonatkozó rendelkezések kiegészítéséről szóló 1935 június 23-án életbelépett 21.300/1935. I. M. számú rendelet. (B. K. 141. sz.)

A vitézi telekkel járó felszereléshez tartozik és ehhez képest a 6650/1920. M. E. számú rendelet 3. §. 2. bekezdésének esetén kívül a végrehajtás alól mentes 1. a vitézi telek műveléséhez szükséges vetőmag, 2. annyi termény, amennyi a terményjárandóságoknak és a vitézi telek művelésében gazdasági munkát végző vitéz háztartási szükségletének fedezésére addig az időpontig szükséges, amikor ezeket a szükségleteket már az új termésből lehet kielégíteni, 3. a vitézi telekkel járó felszereléshez tartozó állatállomány számára a legközelebbi betakarításig szükséges takarmány, szalma, alom. E termény- mennyiségek akkor is mentesek a végrehajtás alól; ha a vitézi telekkel járó felszerelésről a 3700/1932. I. M. számú rendelet szerint készült leltárba felvéve nincsenek.

Az ügyvédek elleni vagyoni természetű bűncselekmények miatt tett feljelentéseknek a kir. ügyészséghez való sürgős elküldése tárgyában közzétett, 1935. június 8-án kelt 157.945/1935. VII. a. B. M., számú körrendelet (B. K. 139.) értelmében a címben körülírt bűncselekmények miatt tett feljelentéseket a rendőrhatalóság haladéktala-

nul köteles a kir. ügyészségnek megküldeni és csak olyan nyomozó cselekményeket teljesíthet a kir. ügyészség megkeresése előtt, amelyeknek elhalasztása helyre nem hozható hátránnyal járna.

Dr. P—ő.

Az ötödik hitelrögzítő egyezmény.

1. A 6370/1931. M. E. sz. rendelet, midőn a külföldi hitelezőkkel szemben fennálló tartozások rendezését akarta előkészíteni, a kötendő egyezségek egységes irányítására országos bizottságot létesített. A bizottság mihamar munkakörhöz jutott. A transferrendelet életbeléptekor, 1931. december hó 23-án fennállott devizahelyzet ugyanis rövidesen nagyon megrosszabbodott. Az annak közzétételekor kiadott kommuniké még elég jelentékeny devizaszolgáltatást helyezett kilátásba, legalább is kamatfizetési célokra. Azonban mihamar kítűnt, hogy hiányzik erre a kellő fedezet. 1931-ben a Magyar Nemzeti Bank rendkívül igénybe lett véve. Ugy kereskedelmi, mint fizetési mérlegünk oly kedvezőtlen volt, hogy ennek révén a szükséges valutamennyiségekkel nem rendelkezhattünk, sőt a vállalt kötelezettségek további teljesítése esetén a Magyar Nemzeti Bank egész aranykészlete veszendőbe ment volna. Ez tette szükségessé a transferrendeletnek decemberben történt kiadása után már az 1932. év tavaszán a külföldi hitelezőkkel különböző egyezmények létesítését.

Legelőbb az angol hitelezőkkel állapodtunk meg. Az angol hitelezők felhasználhatták a náluk levő magyar követeléseket kamat- és jutalékigényeik fedezésére. Amennyiben ezek, valamint a hasonló természetű kötelezettségek ilymódon nem egyenlíthetők ki, a kiegyenlítésül maradt összeg ellentétként a Magyar Nemzeti Banknál a hitelezők külön számlájára volt befizetendő. Ennek a befizetésnek azonban csupán letét és nem fizetés jellege volt. Miután a kötött egyezmény értelmében 1932. február 1-től a magyar adósok más külföldi hitelezőkkel szemben nem követhettek kedvezőbb bánásmódot, mint az angolokkal szemben, a fizetések mikéntjét korlátozó rendelkezések érvényesültek más állam állampolgáraival szemben is. Ezért 1932. február 1-től kezdve tilos lett külföldi tőkét visszafizetni vagy pedig kamatot, jutalékot, stb. más módon, mint az imént vázolt formában rendezni. Ez vezetett az 1932. júniusában az amerikai hitelezőkkel kötött megállapodáshoz. (Judik-Ung. Wirtschaftsjaerbuch. VIII. 316—7. l.) Közben 1932. március 1-én megjelent az 1600/1932. M. E. sz. rendelet, amely a 6370/1931. M. E. sz. rendeletnek bizonyos intézkedéseit kiegészítette, majd ugyanazon év június hó 25-én a 3510/1932. M. E. sz. r., amely a külföldi intézvényhitelek és egyes rövidlejáratú más külföldi hitelek fokozott biztosítása tárgyában intézkedett. Szükségessé vált ugyanis egyrészt annak lehetővé tétele, hogy a magyar adósok által az ő magyar hitelezőiknek nyújtott biztosíték megmaradjon a magyar hitelezők kezei között, habár ők a hitelt a külföl-